

svojo poslovno vršbo tudi na v § 6, odstavek 1, omejene opravičence do uživanja.

§ 25. Stanovske zadruga imajo glede kolekov in drugih pristojbin nastopne ugodnosti:

a) prostost pristojbin za potrdilo o prijavo združnih doneskov, in pa za vpis postavne ali vršbene zastavne pravice zanje;

b) prostost od pristojbin za pogodbe, katere sklenejo stanovske zadruga v zmislu tega zakona z pridobinskimi, gospodarskimi in drugimi zadrugami in zvezami.

d) osebno oprostitev pristojbin glede ulog in dopisovanja javnim oblastvom in uradom izimši sodnjo postopanje;

e) prostost pristojbin za knjige, ki se vodijo jedino o pravnih razmerah zadruga do njenih članov in postavne vpise zadrug;

f) oprostitev pristojbinskega ekvivalenta glede nepremakljivega premoženja, glede premakljivega premoženja so podvržene pristojbinskemu ekvivalentu $1\frac{1}{2}\%$ vrednosti s priteklino.

§ 26. Ta zakon stopi v posamičnih deželah v veljavo istočasno z onimi zakonitimi določbami, katere sklene deželna zakonodaja na podlagi tega zakona.

Kmetijske raznoterosti.

Popadanje zelenjave. Večkrat se opaža, da zlasti pomladi popadajo sadike po gredah. Vzrok tej bolezni je neka gliva, perenospora gangliferis. Proti tej glivi nekoliko pomaga posipanje s kuhinjsko soljo. Popolno zanesljivega sredstva pa ni, če tudi so pariški vrtnarji bili razpisali zanj 10.000 frankov nagrade. Nekoliko pomaga, če se grede močno prezračujejo in če se vanje prinese dobro strohljene zemlje, ko je bila po zimi tudi dobro premrzna.

Sejanje jabelnih pcčik. Poskušnje so pokazale, da je bolje jabelčne pečke sejati jeseni, kakor pomladi. Zlasti pa ne kake pečke, ki so se dobro presušile. Gledati je treba, da ohranimo sveže, ako jih mislimo sejati.

Poučni in zabavni del.

Varšavski spomini iz 1830. leta.

(Ruski spisal N. P. Makarov.)

VI.

Junak in žrtva anekdotov.

(Dalje.)

Ko smo bili v ostrogu, je Pukalov poprosil, da ga puste v mesto. V njegovem odpustnem listu je bilo zapisano: „Odpušča se do zarje.“ Nastane večerna zarja z navadno ceremonijo t. j. z godbo pred polkom in s klicanjem imen v vsaki stotnji. Pukalova k temu klicanju ni bilo. Zamudil je večerno klicanje, kar je naravnost hudodelstvo za nižje čine. Še le pred jutranjo zarjo se je vrnil v ostrog. Prijeli so ga in vlekli k zglasilu.

Prav nič nisem zamudil, rekel je Pukalov hladnokrvno. — Zarja se še le začinja, vrnil sem se torej ob zarji.

— Pa mi smo vas odpustili do večerne zarje — rekli so mu.

— Na listu ni nič zapisano, ali so me odpustili do večerne ali do jutranje zarje. Mislil sem, da do jutranje in torej nisem kriv, če sem se zapoznil.

Pukalova niso kaznovali; samo v bodoče so zapisali na vse odpustne liste: do večerne zarje.

Pukalov je prosil še jedenkrat, da bi ga pustili v mesto, a stotnik ga ni pustil.

— Vsekako moram v mesto po opravku zame jako važnem — rekel je svojemu stotniku.

— Takoj jaz pokličem najspretnjšega vojaka, kateremu morete naročiti vso stvar; vse bode za vas opravil ravno tako natančno, kakor bi bili vi sami v mestu.

— A, gospod stotnik! Jaz moram sam.

— Molči, junker! načelstvo bolje ve, kakor vi, kaj je treba storiti. Ej! Pokličite k meni Semenčuka.

Semenčuk je prišel.

— Takoj se odpravi v mesto, in ondu opravi vse, kar ti naroči junker Pukalov; stori vse tako, kakor bi on storil. Slišiš?

— Slišim, gospod stotnik — odgovoril je Semenčuk. Tedaj je v Varšavi bil v navadi poljski, t. j. francoski način vedenja nižjih činov k višjim. Namesto „vaše blagorodje ali visokoblagorodje“, reklo se je gospod praporščik, poročnik itd. do vstevši polkovnika. Generale so nagovarjali z „vašo prevzvišenost“. Nekaterim junkerjem, premožnejšim, rekli so vojaki: „vaše blagorodje“ a ubožnejše se imenovali „plemeničke“.

Pukalov in Semenčuk sta šla iz šotora poveljnikevega in prvi je začel poslednjemu sledeče naročati:

Ko prideš v Varšavo, pojdi naprej v Podvalsko ulico, v kavarno Novahovskega. Nahaja se ta kavarna za tri hiše nazaj, predno se pride v Krakovsko predmestje. Bodeš li našel?

— Bodem, vaše blagorodje!

— Pojdi notri, izpi čašo kave, to velja šest grošev. Si zapomnil.

— Sem.

Od Novahovskega pojdeš v Čabanovo prodajalnico, ki je na oglu Medene in Senatorske ulice. Ondu mi kupiš papirja, črnila in pečatnega voska za dva zlata. Tu je pismo Čabanu, iz katerega bode videl, kaj in za koliko ima dati. Bodeš našel?

— Bodem, vaše blagorodje.

— Od Čabana pojdi se sprehajati v Saksonski vrt, ondu najdeš konditorijo Lasseljevo, ki je na levi strani, če se pride od Brilevskega hiše. Pojdi notri, spij kozareček likerja, potem pojej dva jabelčna kolačka, kar vse skupaj velja petindvajset grošev. Prišedši iz konditorije, pojdi malo po vrtu, in odtod pojdeš v Mostovo ulico k gospej Šatkovski, ki stanuje že štiri hiše pred Bernardsko ulico na desni strani. Tam vprašaj po gospej Marisji, ki je moja botra. Pozdravi je v mojem imenu in poljubi in daj ji pol rublja za posladek.

— Bodem, vaše blagorodje.